

hajnali töprengés

*alhatnál tovább:
 válladba masszírozódnak
 az apró kis grimaszok
 legtöbbször nem szorulsz gyámolításra
 ez is csak egy szokványos hétvége volt
 séták a kiszáradt utcákon
 csak úgy bele az őszbe
 hogy onnan is elkíváncozz
 – bárha feledtetné szomjúságodat
 a közénk szorult múlt:
 elengedsz és visszakönyörögsz
 belefáradsz a sírásba
 sebeimből vérzel
 idegenül múlnak el a szürke hajnalok
 kezem álmos bőrödhöz ér
 s rájövök miért nem tudsz már félni sem*

életfogytiglan

*nyakkendőt kötsz
 mives gonddal igazgatod a csomót
 elégedetlen fintor vakujja villan
 idegen nők hagynak ingeden
 rúzs- és festéknyomot
 gond nélkül zuhansz a tudattalan szintjére
 csak a zsongást hallod (meg hogy
 helyükön kell kezelni a dolgokat)
 új arcok sorjáznak: részvétlen erőszakosok
 tolakodó fertőzött lelkű kalandorok
 ellepnek mindent s ömlenek rád*

*a jellemtelenséggel spékelt
álbaráti gesztusok
ahogy fraternizálva hátba veregetnek
majd átlépnek rajtad hűvösen
– magánzárkában töltöd az életfogytiglanit
áldozat vagy azt hiszed pedig
potenciális gyilkos vagy te is...*

bizalmi válság

1. őrződ

*a zavartelméjűek mosolyával
őrződ kisiklott szerelvényünket
szavakat tördelve
hallgatod szendergő álmomat*

2. csöndre hangolva

*kedvem volna benned folytatódni
beléd maródni mint kagyló a kőbe
a becéző sötétben újratanulnálak
de az eső kimossa az emlékeket
céltalan álmokkal
kacérkodik a felébresztett tudat
– már nem lehetek többé semleges*

3. hogy megtarthass

*megtanultam múlt időben élni
összezsúfolódni benned
hogy megtarthass magadban a fulladásig*

4. tekintetében

*tekintetében lúdbőröztem
kitéptél magadból végleg
megfeketült a szív: elvirágzott
mint az arcomba fújt cigarettafüst*

5. kontraszt

*eltűntél az idő ráncaiban
kiretusáltalak zugaimból*

